

Nu gaan de bloemen nog dood.

+

IN GELOOF EN VERTROUWEN BIDDEN
WIJ VOOR DE HEER

Gilbert VANDERSCHULDEN

echtgenoot van Mevrouw

Andrea BOSSUYT

Deken van het « Oppergebuurte ».
Penningmeester van de Koninklijke Toneelvereniging de « Vriendschapsbeker ».

geboren te Bevere op 5 januari 1924 en na een langdurige ziekte rustig in de Heer ontslapen in het Akademisch Ziekenhuis te Gent op 15 september 1979, gesterkt door de H. Sakramenten der zieken.

Nà een pijnlijke en slepende ziekte is deze goede man en vriend, veel te vroeg nog, van ons heengegaan.

Samen met zijn goede echtgenote en kind heeft hij met moed en geduld deze beproeving en dit zware kruis gedragen, steeds nog hopen op betere tijden. Het heeft niet mogen zijn. Diep bedroefd buigen wij het hoofd en bidden: „Heer, Uw wil geschiede. Help Gij ons moedig verder te gaan“.

Nu hij is gestorven komt zijn voorbeeld en zijn leven ons duidelijker in onze geest te staan. Gilbert was vóór alles een goede echtgenoot en lieve vader, steeds bezorgd en vol inzet voor zijn gezin. Hij was graag thuis en hield van een gezellige sfeer. Hij ging maar uit als gans het gezin er kon bijzijn. Als echte vader was hij erg begaan met het geluk en de toekomst van zijn Isabelle. Hij volgde haar vooral in haar studies en was fier en gelukkig met haar lessen

van voordracht en toneel. Immers, in zijn jonge jaren was hij zelf een toegewijd en geliefd toneelspeler geweest. Daarna zette hij zich volledig in voor het plaatselijk toneelleven als bestuurslid-penningmeester van de Koninklijke Toneelvereniging de „Vriendschapsbeker“. Hij kende er vele en goede vrienden.

Eenvoudig en sympatiek als hij was, was hij ongeveer dertig jaar buurtedeken van het „Oppergebuurte“ van de Deinestraat. Hij was door iedereen geliefd en steeds kon men op zijn hulp en medewerking rekenen.

Plichtsbewust en getrouw heeft hij zijn werk behartigd en heeft hij zich ingezet voor de groei en de bloei van het bedrijf waarvoor hij werkte. Gelovend op Gods goedheid en barmhartigheid en vertrouwend op de hulp van Onze Lieve Vrouw is hij door het leven gegaan. Vooral in zijn laatste levensjaren heeft hij menigmaal opgekeken naar zijn Meester en Zaligmaker, de gekruisigde Kristus. Op zijn lijdensweg is hij Hem van nabij gevolgd en heeft de Heer hem voorbereid en gelouterd voor de Eeuwige Vreugde en Vrede.

Beste papa, samen met mama,
dank ik je voor jouw goedmenschelijk levensvoorbeeld en voor de degelijke, leerrijke opvoeding die ik kreeg.
Ik bewonder je voor de grootmoedigheid waarmee je stilzwijgend jouw lange, bijna eindeloze lijdensweg hebt gedragen.
Wij houden van je, en blijven eeuwig van je houden.

Isabelle

DE FAMILIE DANKT
VOOR UW MEDELEVEN IN ROUW
EN GEBEDEN.

sanderus